

for, at det i hvert fald er et spørgsmål, som vi vil arbejde meget positivt med, og vi vil gøre vores allerstørste anstrengelser for, at det kan undgås. Det må ikke ske, hverken af hensyn til idrætten, af hensyn til os, der eventuelt gennemfører loven, og slet ikke af hensyn til skatteordningerne.

Så derfor, vil jeg sige til hr. Kristen Touborg, mener jeg, vi må sørge for, at det bliver ryddet af vejen, også således at SF kan være tjent med det.

Fru Elisabeth Arnold er ikke positiv, når det kommer til stykket. Fru Elisabeth Arnold er også en af de politikere, som gerne vil klappe idrætsudøverne på skulderen, men ikke vil være med til at give dem de forudsætninger, der skal til.

Hr. Kim Behnke nævnte 3 gode grunde. Det behøver jeg ikke komme nærmere ind på. Jeg er naturligvis i meget, meget stor udstrækning enig med hr. Kim Behnke.

Hr. Frank Aaen indrømmede – og det synes jeg var en god indrømmelse – at der med rimelighed kan stilles det spørgsmål: Hvorfor kan eliteidrætsudøverne ikke være med i virksomhedsskatteordningen? Det synes jeg er et godt og relevant spørgsmål. Det er faktisk også det, vi stiller, men jeg noterede selvfølgelig også, at hr. Frank Aaen ikke vil stille sig positiv over for forslaget, men netop det spørgsmål, hr. Frank Aaen stillede, er særdeles relevant.

Og så noterede jeg med stor glæde, at fru Sonja Albrink i forlængelse af SF's ordfører, hr. Kristen Touborg, var åben over for at kigge på de muligheder, der ligger i forslaget, og jeg var i særdeleshed glad for, at fru Sonja Albrink var så åben, som tilfældet var. Jeg er overbevist om, at det er i den ånd, partiet er stiftet. I hvert fald har jeg mange gange hørt hr. Erhard Jakobsen udtrykke sig positivt om idrætsudøverne, ikke bare når de skulle klappes på skulderen, men også når der skulle gennemføres nogle forhold, hvorunder de kunne skabe sig nogle rimelige forudsætninger for at skabe de nødvendige resultater.

Som konklusion på debatten her kan jeg jo glædeligvis konstatere, at hvis det er således, at vi får lavet de nødvendige afgrænsninger, er der mulighed for, at vi kan få skaffet flertal for forslaget. Det tror jeg også der er mange i alle partier her i Folketinget – også i Socialdemokratiet, er jeg helt sikker på – og i hvert fald mange ude i landet som med tilfredshed ville konstatere, hvis det var således, at vi fik skabt en erstatning

for præmiekontoordningen, og med det lønlige håb vil vi nu tage fat på udvalgsarbejdet. Der er kort tid, men vi vil udnytte den korte tid så godt, som vi overhovedet formår.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg skal gøre det superkort ved at sige til hr. Helge Sander, at vilkårene for idrætsudøverne er vidt, vidt forskellige.

Det er rigtigt, at der gives præmier for medaljer i forbindelse med Olympiske Lege, men det er også rigtigt, at flere af dem absolut ikke har nogen indtægter overhovedet, men så får de en engangsindtægt i form af en medaljepræmie i kontante kroner her i landet, og det skal selvfølgelig opgives det år, den præmie falder, og beskattes i det år.

Og så er der andre topidrætsudøvere, der har særdeles store indtægter, også ved andre ting end lige idrætten, men samtidig supplerer det med idræt, og det synes jeg ikke kan være noget problem overhovedet for dem.

Så vil jeg sige, at tilskud og støtte til idrætsfolk bør gives under hensyn til gældende skatte-lovgivning, og nu er skattelovgivningen, skal vi sige, overholdt ved, at præmiekontoordningen er bortfaldet, og derfor må de tilskud, de enkelte idrætsudøvere får, selvfølgelig ses under hensyn til det, og det synes jeg, man skal tage med i sine betragtninger.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Nu er det jo så heldigt, at man kan få en kvalificeret debat med hr. Per Kaalund af gode grunde.

Men det, som hr. Per Kaalund kom med nu, er jo ikke noget argument imod vort forslag. Det var også det, jeg forsøgte at understrege, at der jo er fantastisk stor forskel på vores eliteidrætsudøvere, og derfor har hr. Kristen Touborg jo ret i, at det, der er helt afgørende – og det må jeg erkende, at det har vi måske ikke brugt tilstrækkelig megen tid på, da vi udarbejdede forslaget – er afgrænsningen.

Det er jo også det, som hr. Per Kaalund er inde på, og det er vi meget parate til at kigge på allerede fra i morgen, så derfor opfatter jeg hr. Per Kaalunds indlæg her i sidste omgang som betydelig mere imødekommende og positivt end det, vi hørte ved ordførerindlægget.

Hermed sluttede forhandlingen.